

[Aksel Larsen.]

at det vil være særlig uheldigt, hvis man oven i købet, som jeg forstår det har været påtænkt, skulle sende tyske tropper til den i alt overvejende grad græsk beboede ø Cypern.

Det forekommer mig, at dette anliggende bør være ikke et NATO-anliggende, ikke et britisk anliggende, ikke et amerikansk anliggende, men et anliggende for De Forenede Nationer. Det forekommer mig, at Danmark ikke bør deltage, hvis det bliver en NATO-styrke fra NATO-lande, som reelt kommer til at stå under NATO-magternes kontrol, men at Danmark kun bør deltage, hvis det bliver en reel FN-styrke, som sendes efter beslutning i FNs sikkerhedsråd, og jeg vil henstille til regeringen, som jo endnu ikke har afgivet noget endeligt svar på forslaget, at den overvejer sin indstilling meget nøje, og jeg håber, at regeringen derpå ændrer sin indstilling til spørgsmålet.

I øvrigt mener jeg i almindelighed, at Danmark i endnu højere grad end hidtil bør basere sin udenrigspolitik på De Forenede Nationer, på støtte til De Forenede Nationer og i givet fald på støtte fra De Forenede Nationer. Det ville være ønskeligt, om man efterhånden kom bort fra at gøre NATO og Danmarks medlemskab af NATO til noget væsentligt i Danmarks udenrigspolitik. Det må vel være tilladt i den givne situation at sige, at dette synes så meget mere fornuftmæssigt, som man jo kan se, at NATO i en vis grad er i opløsning. Det bliver netop i disse dage illustreret derved, at vistnok alle de NATO-magter, som har militær, har erklæret sig villige til, eventuelt med visse forbehold, at deltage i den såkaldte fredsstyrke til Cypern med én undtagelse: Frankrig har sagt nej. Det illustrerer tilstandene inden for NATO, og jeg tror ikke, det er klogt af Danmark fortsat at basere en væsentlig del af sin udenrigspolitik på en sådan militæralliance, som ikke kan varetage danske interesser, og som vi ikke burde have været medlem af.

Man bør i stedet for i altovervejende grad basere Danmarks udenrigspolitik på De Forenede Nationer. Man bør gennem De Forenede Nationer og deres organer og også på anden måde medvirke til international afspænding. Og når der nu tales om de fort-

satte nedrustningsforhandlinger i Genève, som dog foreløbig, så vidt jeg forstår på beretningerne, går efter den gamle recept — jeg mener den, at fra den ene side kommer man og foreslår, at nu skal bombeffly forbydes, og så kommer man fra den anden side og siger, at nu skal raketter forbydes — så er det jo tydeligt, hvad begge parter er ude på; men det kunne dog godt være, at der kom resultater ud af det.

Vel, når disse nedrustningsforhandlinger er kommet i gang igen, synes jeg, at Danmark, som ikke direkte er repræsenteret i Genève, havde lov til at gøre noget selv for at animere andre magter til for alvor at tage fat på nedrustningen, og vi kunne altså begynde for os selv, vi kunne begynde at virkeliggøre det forslag, vort parti så ofte har fremført om dansk afrustning. Vi kunne også gøre noget andet; vi kunne gøre det, at vi arbejdede alvorligt med tanken om at forvandle ikke blot Danmark, men hele Nordeuropa til en atomvåbenfri zone. Vi ved fra kategoriske regeringserklæringer, som vi ikke har grund til at nære mistillid til, at i hvert fald Danmark, Norge, Sverige og Finland faktisk er atomvåbenfri lande. Under disse omstændigheder kan jeg ikke se andet, end at det ville være rimeligt, om denne faktisk eksisterende tilstand blev fastlagt traktatmæssigt eller ved højtidelige erklæringer, afgivet samtidig af disse landes regeringer.

Jeg håber, at man, når vi mødes til Nordisk Råds forhandlinger, alvorligt vil tage dette spørgsmål under overvejelse. Jeg håber, at man i Nordisk Råd vil se villigt på forslaget, som er stillet dér, om erklæring om Norden som atomvåbenfri zone. Jeg har ganske vist set i den dertil indrettede dagspresse, at forslaget slet ikke vil komme til behandling. Man skriver i dagspressen, at Nordisk Råds økonomiske udvalg har besluttet, at det slet ikke kan komme på dagsordenen. Nu er der jo visse journalister, der har det sådan, at de skriver mest ubesværet, når de skriver om ting, de ikke kender noget som helst til. Jeg kender en lille smule til, hvordan dagsordenen sættes sammen på Nordisk Råds session, og jeg ved, at når et forslag er stillet, vil det også komme på dagsordenen. Det vil altså blive behandlet. Det er muligt, at visse medlemmer af Nordisk Råds øko-